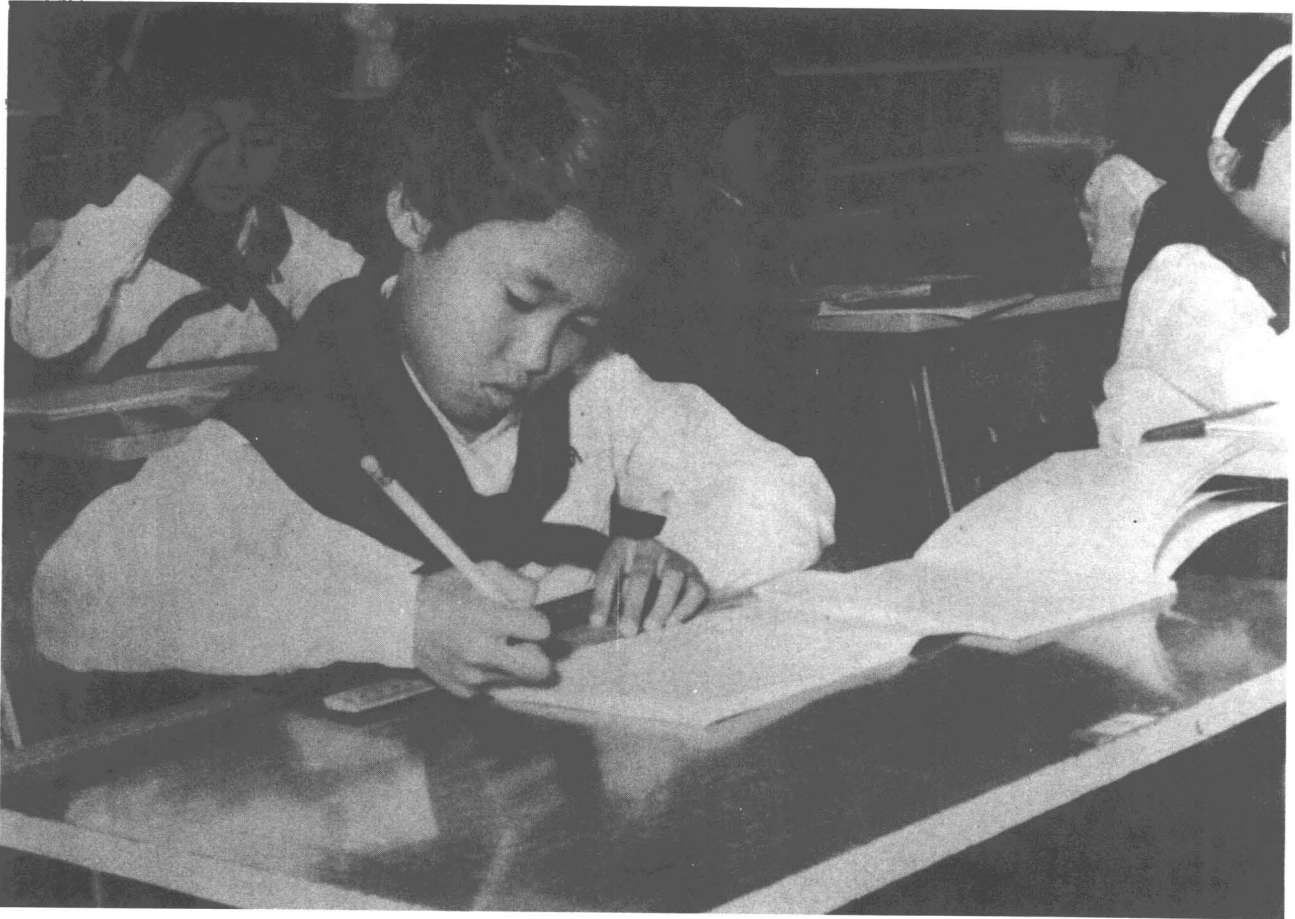

สมเด็จพระเทพรัตนฯ กับภาษาอังกฤษ

กองบรรณาธิการภาษาปริทัศน์ โดยการนำของรองศาสตราจารย์มาลินี จันทวิมล ได้เข้าสัมภาษณ์ ท่านผู้หญิง ดร.ทัศนีย์ บุญยคุปต์ และท่านผู้หญิงอังกาบ บุญยัษฐิติ ที่โรงเรียนจิตรลดาเกี่ยวกับพระจริย-
วัตรและพระปรีชาสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี
ขณะทรงศึกษา ณ โรงเรียนจิตรลดา

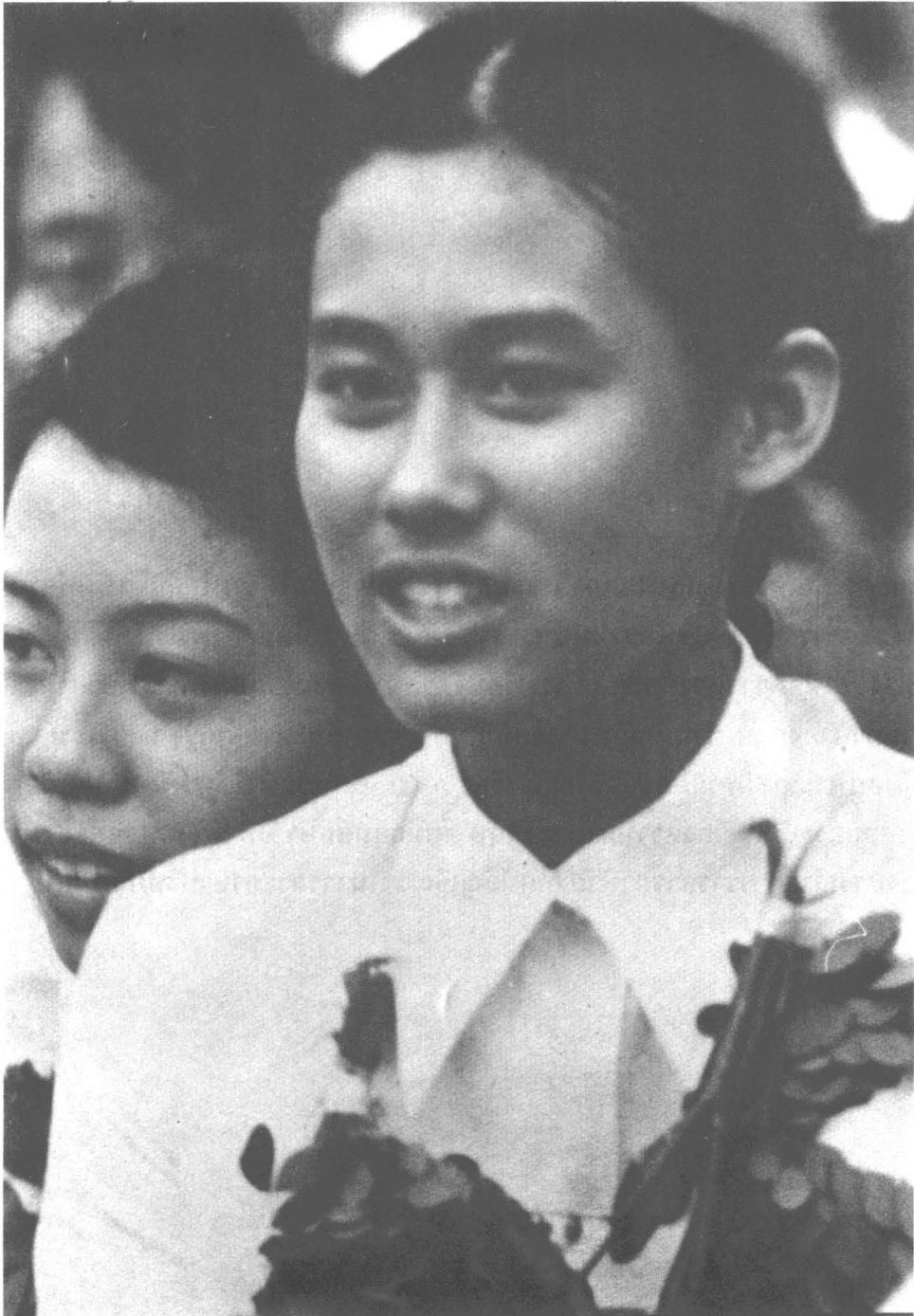
... พระองค์ท่านทรงเฉลียวฉลาด น้ำพระทัยดี เอื้อเพื่อ ...

...ทรงไฟรู้มาก เหมือนกระดาศซั้บ ให้อะไรซึ่มได้หมต และติดตาม...

... ทรงเรียนได้ทุกอย่าง โปรดภาษาไทย ไม่โปรดภาษาอังกฤษ แต่มีพรสวรรค์...

- ... ทรงเรียนฝรั่งเศส ภาษาจีน และภาษาเยอรมันอีกด้วย...
- ... ทรงรับสั่งว่าอยากเป็นนักเรียน จะได้ฟังนิทาน...
- ... ทรงพระนิพนธ์เรื่องเป็นภาษาอังกฤษเสมอๆ แล้วส่งมาให้อาจารย์ตรวจเพื่อไม่ให้ลืม...
- ... เสด็จมาโรงเรียนจิตรลดาบ่อย ทรงช่วยเรื่องหลักสูตร ทรงแนะนำ อยากให้นักเรียนรู้สภาวะของสังคม...

คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียนเก่า และนักเรียนในปัจจุบัน ได้ร่วมใจกันจัดพิมพ์หนังสือ "จิตรลดาธรรมใจ" ขึ้น เพื่อรวมบทพระราชนิพนธ์ ฝีพระหัตถ์ของพระองค์ท่าน ที่ทรงไว้ เมื่อคราวทรงศึกษา ณ โรงเรียนจิตรลดา และเพื่อแสดงพระปรีชาสามารถ ด้านภาษาอังกฤษ ท่านผู้หญิง ดร.ทัศนีย์ บุญยคุปต์ และท่านผู้หญิง อังกาบ บุญยัษฐิติ ได้มอบพระราชนิพนธ์ ภาษาอังกฤษ เรื่อง A Graveyard ซึ่งได้ทรงนิพนธ์ไว้เมื่อครั้ง ทดสอบการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 (พ.ศ. 2513) ให้ กองบรรณาธิการวารสารภาษาปริทัศน์อัญเชิญลงในวารสารภาษาปริทัศน์ฉบับนี้

การแต่งเรื่อง COMPOSITION

ชั้น ม.ศ. 3 พ.ศ. 2513

A GRAVEYARD

One night Pasakorn walked alone along a very quiet road to his house. He was frightened of ghost. "Ghost are always very frightful" he said to himself "Especially those in a graveyard near Aunguma house." He continued thinking. He was so frightened that he ran very fast toward his house. After a while he was tired and fainted.

When he woke up, he noticed that he was lying in the middle of the graveyard near Aunguma house. He tried to ran away but there was someone locking his neck and said to him in English.

"Please stay here for a while, I have something to tell you."

Pasakorn turned around and saw a ghost in a white robe.

"Please Mr. Ghost let me go." He asked.

"I'm not going to harm you, boy, but I want a little help from you." The ghost answered and he told his story to Pasakorn.

"I'm an Englishman called John. I died here a long time ago. Please tell Aunguma's mother to help me grow some plants on my grave."

"But I don't know Aung's mother, Sir."

"You can tell this to Aung and she will tell her mother."

"Yes." Pasakorn promised.

Then Mr. John (the ghost) sneezed at Pasakorn and Pasakorn fainted again. When he woke up, he was on his own bed.

Next morning when he met Aung he told her this story and Aung helped him to tell her mother and she helped this ghost in the graveyard and make the graveyard look less frightful now and the story is finished.

ทางกองบรรณาธิการวารสารภาษาปริทัศน์ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้หญิง ดร.ทัศนีย์ บุญยคุปต์ และท่านผู้หญิงอังกาบ บุญยัษฐิติ เป็นอย่างยิ่งที่กรุณาให้สัมภาษณ์และอนุญาตให้ลงเผยแพร่พระราชนิพนธ์ที่ไม่เคยเผยแพร่ที่ใดมาก่อนในวารสารภาษาปริทัศน์ฉบับนี้รวมทั้งการที่ท่านทั้งสองได้กรุณาอบหนังสือ "จิตรลดาหัวใจ" ซึ่งผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนในโรงเรียนจิตรลดาได้ร่วมใจกันพิมพ์ เพื่อให้กองบรรณาธิการได้ศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับบทพระราชนิพนธ์ภาพฝีพระหัตถ์ ในสมเด็จพระเทพรัตนฯ ที่ทรงไว้เมื่อคราวทรงศึกษา ณ โรงเรียนจิตรลดา อีกด้วย

ผู้สัมภาษณ์

มาลินี จันทวิมล

ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์

เสียงทิพย์ สุขศรี

สุมลมาลย์ วรเสียงสุข

ถอดเทปและเรียบเรียง ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์